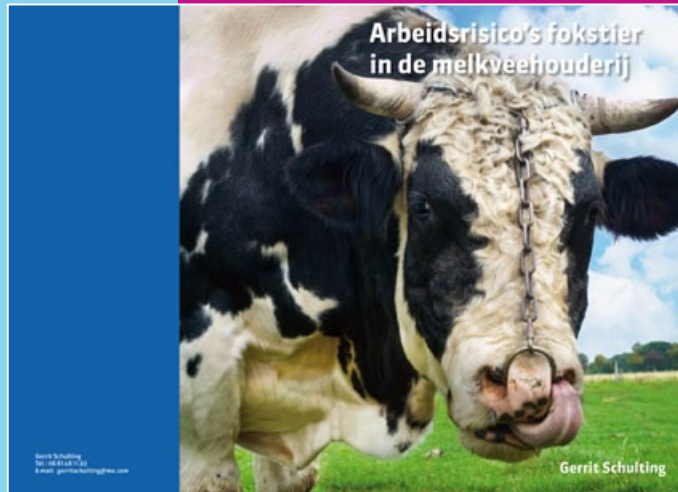

Juryrapport 2014

**NVVK-prijs voor de
Veiligheidskunde**

2014
nvvk
veiligheidskunde

Inhoudsopgave

Voorwoord	2
Inleiding	3
De ter beoordeling ontvangen scripties	5
De nominaties voor de NVVK-publieksprijs 2014	6
	
De NVVK-prijswinnaars sinds 1995	18
De NVVK-prijs 2014 en drie eervolle vermeldingen	20
Verleden en heden	21
Beoordeling door de NVVK-jury van de overige inzendingen	22
NVVK-jury en de instituten	24

Colofon

Het NVVK-juryrapport verschijnt jaarlijks bij gelegenheid van de NVVK-prijsuitreiking. In 2014 bedroeg de oplage 400 exemplaren.

Redactieadres
NVVK-jurysecretariaat
Postbus 218
4200 AE Gorinchem
0183 - 63 74 84
nvvkjury@veiligheidskunde.nl

Vormgeving en productie
Maas Communicatie
Maaskade 38
3071 NB Rotterdam
010 - 404 80 41
info@maascommunicatie.nl

Hoewel aan de inhoud van dit rapport de uiterste zorg is besteed, aanvaarden redactie en vormgevers geen aansprakelijkheid voor de gevolgen van eventuele fouten en/of onvolledigheden.
© 2014, NVVK

**Rapport van de NVVK-jury, op 3 april 2014
openbaar gemaakt bij de 20ste uitreiking van
de NVVK-prijs voor de Veiligheidskunde
in Leerhotel Het Klooster, Amersfoort**

**Overzicht en beoordeling van de afstudeerscripties die zijn ingezonden
voor de competitie om de NVVK-prijs voor de Veiligheidskunde 2014**

NVVK Nederlandse Vereniging voor Veiligheidskunde

Secretariaat NVVK-jury

Spijksedijk 8

4207 GN Gorinchem

Telefoon 0183 - 63 74 84

nvvkjury@veiligheidskunde.nl

www.veiligheidskunde.nl

nvvk
veilig
heids
kunde

Voorwoord

Voorwoord van de voorzitter van het NVVK-hoofdbestuur

Hier ligt het weer, het NVVK-juryrapport: met het oordeel over de eindscripties van afgestudeerden van de veiligheidskundige opleidingen van jaargang 2013, getoetst aan de richtlijnen van de NVVK*. Waar gaat het feitelijk om, zo'n juryprijs? Het gaat naar mijn oordeel over een moment van exposure, en een toets of er nog een verbinding is tussen de voorhoede – de nieuwe studenten – en het establishment, de gevestigde orde. Met deze jaarlijkse reflectie staat de NVVK midden in de dynamische maatschappij met al haar belangen.

Intermezzo

Mijn zoon heeft net een keuze moeten maken in zijn opleiding Sport en Beweging. Hij wil gaan voor 'Fitness en Health', om als personal trainer mensen met obesitas naar een beter leven te kunnen begeleiden. Tijdens het selectieproces werd hem al meegedeeld: 'De goeden selecteren zich zelf uit, want die doen het stapje extra, zij verbazen ons met een kers op de taart.' En: 'Als wij als opleidingsinstituut iets niet goed kunnen verzorgen, dan gaan we je er binnen onze instelling niet voor opleiden.'

Het eerste punt ligt bij de NVVK-jury en heet daar de WAUW-factor: verbaas ons! Het tweede punt hoort thuis bij de opleidingscommissie en de markt: wat moeten we kennen en kunnen en hoe wordt dat verzorgd? Beide zijn zware en verantwoordelijke taken.

Intermezzo

Mijn dochter doet sociale en culturele antropologie, ja, dat is iets anders dan veiligheidskunde. Haar studierichting heeft negatief in de spotlights gestaan. De oorzaak hiervan ligt buiten de invloedssfeer van de huidige studenten, maar ze hebben er wel last van. Het imago is door onvoldoende controle op kwaliteit en eigenheid van de opgeleverde studies danig aangevreten, het Diederik Stapel-effect of het Mart Bax-effect. Universiteiten doen hun best dit ten goede te veranderen en leggen kwaliteitseisen en andere prestatiedruk op aan de wetenschapper.

De NVVK-jury kijkt naar de kwaliteit en originaliteit vanuit een eigen inhoudelijk beoordelingskader, zoals vastgelegd in juryreglement*. De vakjury is daarbij afhankelijk van het aanbod uit de opleidingsmarkt: dáár vindt de voorselectie plaats, volgens het eigen protocol van de opleiding wordt één scriptie genomineerd voor de NVVK-prijs.

Bij het bewaken van de kwaliteit van het vakgebied heeft de NVVK samen met de markt ook nog een heel andere rol. Hierover zal de komende tijd veel worden gesproken en dit zal z'n impact hebben op het curriculum, de certificering en het register; alles ten dienste van het imago van het vakgebied.

Ik ben van mening dat opleidingen, commissies en beleidsmakers, maar vooral en hoofdzakelijk de studenten erin zijn geslaagd de NVVK-jury te verbazen en een impuls te geven aan hoe zij aankijken tegen het vakgebied. De jury heeft haar beslissingen onderbouwd met de bekende gedrevenheid en expertise. Rest mij u uit te nodigen deelgenoot te worden van deze verbazing en het WAUW-effect in de genomineerde scripties. Veel leesplezier!

Nico van Roden
voorzitter NVVK-hoofdbestuur

* Reglement NVVK-scriptieprijs voor de Veiligheidskunde en NVVK-publieksprijs, de 'Regeling NVVK-prijzen', goedgekeurd HB 26 mei 2011.

Inleiding

Inleiding van de voorzitter van de NVVK-jury

Voor u ligt het resultaat van de noeste arbeid van de NVVK-jury rondom de NVVK-scriptieprijsen. Gewapend met achtereenvolgens pepernoten, kruidkoek, kerstkrans en ten slotte appelflap en oliebol gingen de zeven leden van de NVVK-jury de stapel scripties te lijf. Want zodra Sint en Piet het land binnenvaren, valt bij de juryleden de ene na de andere envelop vol scripties op de deurmat. Nog voordat wij aan de kerstbrunch kunnen aanschuiven, moet ieder van ons al voor zichzelf een eerste schifting hebben gemaakt. Daarna volgt een serie vergaderingen waarin wij op het scherp van de snede de inzendingen fileren en bediscussiëren. Ondanks de feestdagen is het ons weer gelukt om voor het eind van januari tot een eensluidende uitspraak te komen.

Voor editie 2014 mochten wij dertien scripties en werkstukken ontvangen van de in totaal 20 instituten die mogen nomineren. Ik wil mijn waardering uitspreken voor de kwaliteit van de inzendingen van dit jaar. De opleidingsinstituten hebben de kanttekeningen van de afgelopen jaren ter harte genomen: dit jaar is de kwaliteit van de nominaties beduidend beter. Wel constateert de jury dat men inhoudelijk vooral op bekend en afgebakend terrein blijft.

In de categorie MVK-scripties zien wij dat de competitie in aantal en vooral durf toeneemt. De inzendingen op HVK- en postdoc-niveau blijven wat achter.

Ik zou de HVK-opleidingen willen oproepen om uit de eigen comfortzone te stappen en meer exploratiedrang te tonen. Laat zien dat HVK-ers meegaan in de (beleids)ontwikkelingen om ons heen. U bent de generatie die vernieuwing initieert en vorm gaat geven.

Bij de postdoc-scripties missen we de blik naar buiten en vooral het antwoord op de vraag: hoe zouden ze dat nu in het buitenland doen? Zit men daar in dezelfde film? Of toch in een ander scenario? De jury ziet op dat opleidingsniveau graag een internationale onderbouwing of bevestiging of wellicht andere oplossingen.

Bij dit vierde lustrum van de NVVK-prijs breng ik u in herinnering waarom deze prijs in 1995 in het leven werd geroepen: uitstijgen boven het gemiddelde en beroepsgenoten attenderen op interessante ontwikkelingen. Deze doelen werken we uit in twee richtingen onder het motto: 'verdiepen doe je in het midden' en 'grenzen verleggen doe je aan de rand van het vakgebied'.

Ik daag de instituten dan ook uit om voor volgend jaar inhoudelijk uitdagender scripties in te dienen. Tijdens deze congreseditie (31 maart en 1 april 2015) wordt u als instituut het ultieme podium geboden om vernieuwend, verdiepend en verbredend voor de dag te komen!

Bij de oogst van dit jaar zat één scriptie die absoluut aan deze criteria vorm en inhoud heeft gegeven, waarin parallellen zijn getrokken met diverse vakgebieden binnen de veiligheidskunde en het welzijn en die de gebaande paden heeft durven verlaten. De NVVK-jury heeft dan ook besloten dit jaar één NVVK-prijs toe te kennen, en wel op MVK-niveau. Daarnaast heeft de jury drie eervolle vermeldingen toegekend, op elk opleidingsniveau één.

Hans Sevenstern
voorzitter NVVK-jury

Impressie van de NVVK-prijsuitreiking 2013 in Arnhem.

Foto's Maarten Schuth, Conference Photography Amsterdam.

nvvk
veiligheidskunde

De ter beoordeling ontvangen scripties

Categorie middelbare veiligheidkundige opleidingen, vijf inzendingen

- de heer R. Schuurman (Roberto)
"De Branche RI&E bij de Jeugdzorg.
Tussen wal en schip"
Apply Opleidingen MVK, Terneuzen
- de heer T. Hermans (Tim)
"Veiligheid door Cultuuromslag. Werken door
derden binnen Orbis Zorgconcern"
Arbode MVK, Gorinchem
- mevrouw A. Noordergraaf-Breijer (Angelique)
"Deco-unit. Asbestvrij of niet na bodemsanering
met asbest?"
*Gelling Publishing & Training MVK,
Nieuwerkerk aan den IJssel*
- de heer G.J. Schulting (Gerrit)
"Arbeidsrisico's fokstier in de melkveehouderij"
Kader, Bureau voor Kwaliteitszorg MVK, Almelo
- de heer K. Ruczynski (Koen)
"Veilig werken met vorkheftrucks"
Reed Business Opleidingen MVK, Zwijndrecht

Categorie hogere veiligheidkundige opleidingen, vijf inzendingen

- mevrouw A.T.M. Keurentjes Oosterling-van Delft
(Anneliek)
"Dragen BEI-BS 2010 en VIAG 2010 bij aan een
veiligere werksituatie?
Onderzoek naar de verhoging van de veiligheid door
landelijke uniformiteit"
Apply Opleidingen HVK, Terneuzen
- mevrouw M. Verkleij (Marloes)
"Groeien in veiligheidsbewustzijn. Veiligheid als
onderdeel van het bedrijfsproces"
Copla Opleiding en Training HVK, Harderwijk

- de heer R.A. van den Berg (Richard)
"Risicomanagement binnen het Vastgoedbedrijf
Medisch Centrum Leeuwarden"
Kader, Bureau voor Kwaliteitszorg HVK, Almelo
- de heer R.H.T. Hoevers (Ronald)
"Smartphone als Arboprofessional
Een verkenning naar het gebruik van 'Arbo'-Apps bij
de zorg voor veiligheid en gezondheid op het werk"
Stichting PHOV HVK, Utrecht
- de heer W.H. van Eck (Werner)
"Het effect van toezicht door leidinggevenden op
veiligheidsgedrag"
Reed Business Opleidingen HVK, Zwijndrecht

Categorie postdoctorale veiligheidkundige opleidingen, drie inzendingen

- mevrouw I.M. Koopmans (Ingeborg)
"'Corporate Manslaughter' in Nederland. Een
onderzoek naar de wijze waarop ernstige ongeval-
len en rampen met dodelijke afloop in Nederland
strafrechtelijk worden afgedaan"
Delft TopTech MoSHE, Delft
- de heer D. Overgaauw (Dennis)
"Sociale interventies bij incidenten"
Instituut Fysieke Veiligheid, Arnhem
- de heer R. van Klinken (Rik)
"Organisatorisch houvast voor veilige integratie van
UAS en bemande luchtvaart"
Nederlandse Defensie Academie, Breda

De nominaties voor de NVVK-publieksprijs 2014

Voor de NVVK-publieksprijs 2014 is genomineerd:

de heer T. Hermans (Tim)

voor zijn MVK-scriptie:

“Veiligheid door Cultuuromslag. Werken door derden binnen Orbis Zorgconcern”

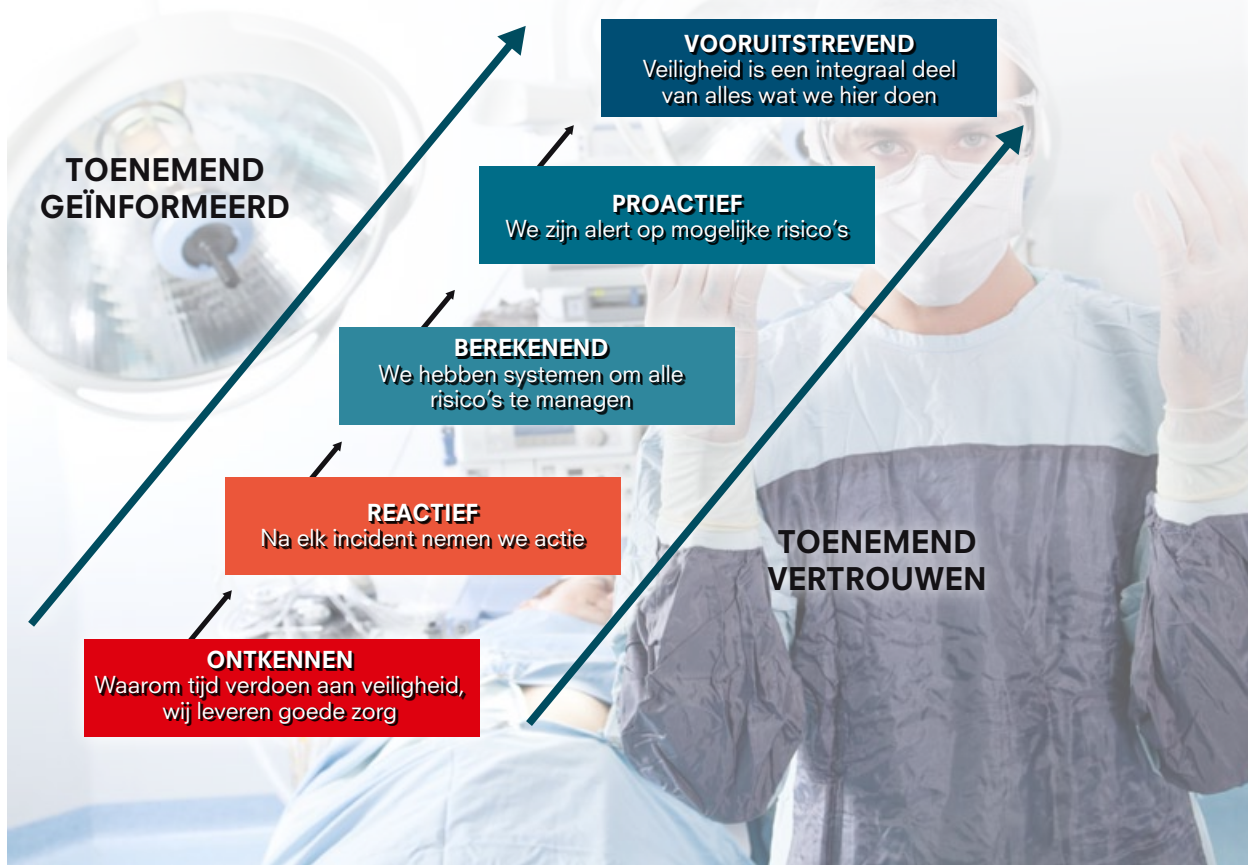
Maandagochtend half acht op de operatiekamer. Er vindt een knieoperatie plaats. In de ruimte bevinden zich steriel en volgens de voorschriften gekleed een chirurg, coassistenten, verpleegkundigen, anesthesie-medewerkers en een patiënt die een ruggenprik toegediend heeft gekregen en dus bij bewustzijn

is. De knieoperatie is in volle gang als plots de deur opengaat en een grote man gekleed in een overal en in het bezit van een klopboormachine binnenkomt, en zegt “Goedemorgen, ik ben Piet en ik kom even plintjes boren.”

Voor de duidelijkheid, dit is een hypothetisch voorbeeld, in de praktijk is het echter een grote zorg dat dit gebeurt!

De opdrachtgever voor mijn scriptie is Orbis Medisch en Zorgconcern en de scope van mijn onderzoek richt zich op het “werken door derden” binnen Orbis Zorgconcern. Orbis is als organisatie onder te verdelen in een “cure”- en “care”-gedeelte. Het “cure” Orbis

Veiligheidscultuurladder

Toelichting veiligheidscultuurladder:

Uit onderzoek blijkt dat men als organisatie reactief scoort op de veiligheidscultuurladder.

Medisch Centrum is een ziekenhuis dat gebouwd is voor de 21ste eeuw. Het is één van de meest geavanceerde ziekenhuizen in Nederland. Orbis Medisch en Zorgconcern bestaat ook uit een "care" afdeling: 27 zorglocaties (verpleeghuizen en verzorgingshuizen), waar meer dan 10.000 medewerkers werkzaamheden verrichten.

Orbis heeft een technische afdeling waarin de coördinator techniek de spil is tussen de organisatie en de externe bedrijven, die op vraag van Orbis werkzaamheden komen verrichten. Op jaarbasis betekent dit dat er meer dan 100 verschillende bedrijven binnen Orbis werkzaamheden verrichten. Er is een procedure voor het werken door derden. Men ervaart echter regelmatig of bij toeval, dat er werkzaamheden worden verricht aan iets of door iemand waarvan vaak niet bekend is wat de risico's zijn voor de ingeleende medewerker, de organisatie en al haar kritische processen!

Onderzoeksvraag: het herbeoordelen van de huidige procedure met betrekking tot het werken met en door derden.

Uit onderzoek kan geconcludeerd worden dat er goed beleid geschreven is dat voldoet aan de relevante wetgeving. Maar de implementatie, de middelen, de uitvoering, de gestelde procedure en de controle van werkzaamheden ontbreken. Tijdens interviews blijkt de veiligheidscultuur bij de opdrachtgevers benedenmaats. Met name de verantwoordelijkheid die de opdrachtgever heeft in het vooraf

verstrekken van informatie en de specifieke risico's tijdens de uitvoering van de werkzaamheden, is onvoldoende. Tijdens het onderzoek blijkt dat men deze verantwoordelijkheid aan de opdrachtnemer toewijst. Dit is echter niet conform wet- en regelgeving en het bedrijfsbeleid. Doordat er geen handavingsronden plaatsvinden, weet men niet hoe de ingeleende werknemer zijn werkzaamheden verricht, en of dit veilig en volgens gestelde procedures gebeurt.

Gezegd moet worden dat binnen de zorgcultuur de patiëntveiligheid bij de verantwoordelijke opdrachtgevers hoog in het vaandel staat, waardoor het werken door en met derden naar de achtergrond verschuift. Dit is ook de conclusie na het informeren bij zorginstellingen binnen de regio Limburg. De kunst is het dan ook om raakvlakken te zoeken met de patiëntveiligheid. Dit om awareness en een breed draagvlak voor het onderwerp "werken door en met derden" te creëren en om een cultuuromslag te kunnen bewerkstelligen. Belangrijk is het om iedereen in dezelfde "mindset" te krijgen.

Orbis wil als organisatie streven naar een veiligheids-cultuur, waarin men bewust bezig is om te werken naar "veiligheid is een integraal deel in alles wat wij hier doen". Het geschreven beleid valt en staat dus met constant bijstellen, creëren van draagvlak, uitvoering, implementatie, bepalen welke middelen in te zetten, opleiding van alle betrokken medewerkers, controle op werkzaamheden, handhaving bij het niet-uitvoeren van gemaakte afspraken, het bijstellen en het evalueren van het beleid.

Motivatie van de NVVK-jury om Tim Hermans te nomineren voor de NVVK-publieksprijs 2014:

Leerzaam voor ieder die met werkvergunningen werkt, ook in de zorg! De auteur weet de gevoelige plek in het systeem te duiden: deze zit niet op de eerste plaats bij contractanten en ingehuurd bedrijven, maar juist binnen de eigen organisatie. De NVVK-jury is benieuwd naar zijn voorstellen voor implementatie en nodigt hem daarom uit voor een presentatie voor de NVVK-publieksprijs.

De nominaties voor de NVVK-publieksprijs 2014

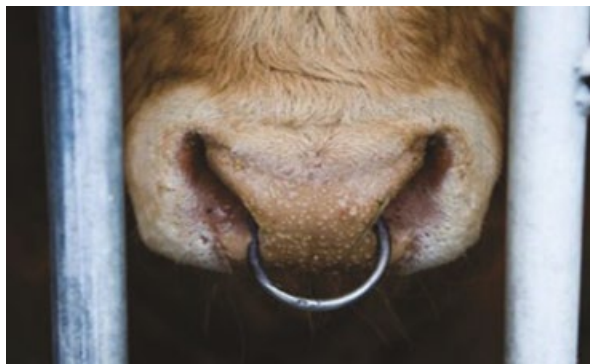
Voor de NVVK-publieksprijs 2014 is genomineerd:

de heer G.J. Schulting (Gerrit)

voor zijn MVK-scriptie:

“Arbeidsrisico’s fokstier in de melkveehouderij”

Dat er in de agrarische sector dagelijks met grote risico’s wordt gewerkt, is in 2013 weer meerdere malen duidelijk geworden. Het drama in Makkinga doet de rest van de ongevallen onterecht verbleken. Wel is de sector wakker geschud en zoekt men naar oplossingen. Hier blijkt eens te meer dat het bewust omgaan met arbeidsrisico’s nog lang geen vanzelfsprekendheid is in deze sector. Van 2002 tot en met 2012 waren er gemiddeld 22 dodelijke slachtoffers per jaar te betreuren. Gerefereerd aan het aantal werkenden is de sector goed voor een tweede plaats in de ongevallenstatistieken.

Mijn verhaal begint bij de branche-goedgekeurde RI&E, die ik als preventieadviseur van AB Vakwerk verzorg voor onze leden-melkveehouders. Hierin wordt het risico op de aanwezigheid van en het werken met een stier geïnventariseerd, gewogen en indien nodig voorzien van een passende maatregel in het Plan van Aanpak. AB Vakwerk is een grote organisatie met een coöperatieve grondslag. De hoofdzakelijk agrarische leden maken door middel van een reductieregeling bij ziekte, arbeidsongeschiktheid of overlijden gebruik van vervangende arbeid tegen een sterk gereduceerd tarief.

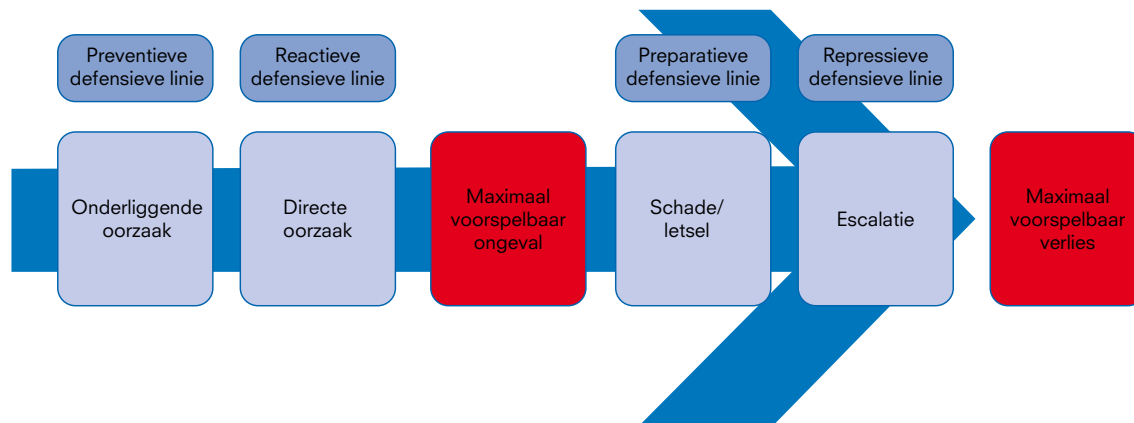

Naar aanleiding van een dodelijk ongeval met een AB-werknemer door een stier in 2009 is het AB-stierenprotocol geïntroduceerd. Dit protocol moet voorkomen dat AB-werknemers werken tussen of met vee, waar een of meer stieren tussen lopen. Wanneer dit het geval is, moet de stier op een veilige manier door minimaal twee werknemers van het andere vee gesepareerd worden.

Tijdens het uitvoeren van eerdergenoemde RI&E's ervoer ik de verschillen in persoonlijke veiligheidsmaatstaven van ondernemers, als het gaat om de arbeidsrisico's van het houden van fokstieren. Dit bracht mij tot de volgende probleemstelling: wat zijn de bedrijfs- en arbeidsrisico's van het werken met een fokstier in de melkveehouderij?

In het onderzoek speelt de ontwikkeling van de fokstier in de Nederlandse fokkerijgeschiedenis een grote rol ten aanzien van het niveau van de huidige veiligheidscultuur rond dit onderwerp. Door vergelijkingen te trekken met de procesindustrie worden de tekortkomingen meetbaar en inzichtelijk. De onbetrouwbare factor van het levende dier kan men vergelijken met een chemisch proces. Wanneer het proces verstoord wordt, kan een “runaway”-reactie ontstaan. Organisatie en techniek zullen in een dergelijk geval soelaas moeten bieden.

Ook de omgeving moet, net als in de procesveiligheid, worden meegenomen. Hulpverleners komen met

het risico in aanraking op het moment dat er menselijk letsel is en/of de openbare orde in het geding is. Er is geen landelijk protocol voor dergelijke situaties en relevante wetgeving wordt per regio/gemeente anders geïnterpreteerd. Dit heeft inmiddels al het nodige stof doen opwaaien en dat zal het ook zeker in de toekomst nog gaan doen.

Ik heb me in dit onderzoek beperkt tot de fokstier in de melkveehouderij. De risico's in de vleesveesector en in wildbegrazingsprojecten zijn gedeeltelijk ver-

gelijkbaar. Hier zijn de effecten en waarschijnlijkheid eender, alleen de blootstelling is wezenlijk anders.

Beheerders/eigenaren van wildbegrazingsprojecten hebben over het algemeen zaken in de aansprakelijkheidsfeer beter geregeld en zullen derhalve ook preventiever optreden.

Uit het onderzoek komt naar voren dat er nog veel moet gebeuren om als werkgever in de melkveehouderij bij het werken met een fokstier aan de door de Arbowet verplichte zorgplicht jegens werknemers te kunnen voldoen. Bedrijven houden nog onvoldoende rekening met, en zijn onvoldoende voorbereid op, de onbetrouwbaarheid van de stier. In de aanbevelingen heb ik mij gericht tot mijn werkgever AB Vakwerk en tot de branche.

De branche, die primair verantwoordelijkheid draagt voor dit risico, moet niet alleen de arbeidsveiligheid, maar ook de veiligheid voor de omgeving en voor derden borgen.

Motivatie van de NVVK-jury om Gerrit Schulting te nomineren voor de NVVK-publieksprijs 2014:

Goed leesbaar en goed opgebouwd, een verfrissende scriptie! De schrijver past op vindingrijke en onderbouwde wijze diverse veiligheidskundige methoden toe op de niet te onderschatten arbeidsrisico's bij de omgang met fokstieren. In deze sector wordt meestal gekeken naar de techniek van machines en de daarbij behorende risico's. Het is bijzonder te lezen hoe de auteur parallellen trekt tussen de machinerichtlijn en het 'productiemiddel Stier', alsmede het concept van 'goed werkgeverschap'. Het onderwerp zowel als de uitwerking van het onderzoek maakt de jury nieuwsgierig naar de presentatie voor de NVVK-publieksprijs.

De nominaties voor de NVVK-publieksprijs 2014

Voor de NVVK-publieksprijs 2014 is genomineerd:

mevrouw A.T.M. Keurentjes Oosterling-van Delft (Anneliek)

voor haar HVK-scriptie:

“Dragen BEI-BS 2010 en VIAG 2010 bij aan een veiligere werksituatie? Onderzoek naar de verhoging van de veiligheid door landelijke uniformiteit”

Mijn onderzoek heeft betrekking op de regelingen voor het veilig werken aan het elektriciteits- en gasnet in Nederland. In het verleden kende iedere netbeheerder en iedere regio eigen veiligheidsvoorschriften. Door de jaren heen is er meer uniformiteit gekomen en eind 2009 hebben de netbeheerders besloten om landelijk dezelfde regelingen te gaan hanteren.

Sinds 1 juli 2011 zijn als herziene versies van kracht de Bedrijfsvoering Elektrische Installatie – Branche-specifiek Supplement (BEI-BS 2010) en de Veiligheidsinstructie Aardgas (VIAG 2010). Deze regelingen zijn aanzienlijk gewijzigd ten opzichte van de voorgaande versies (BEI-BS 2003 en VIAG 2006):

- de regelingen zijn inhoudelijk aangepast en geüniformeerd;
- de bedrijfssupplementen zijn vervallen: landelijk gelden nu dezelfde regels;
- er is een pakket veiligheidswerk-instructies opgesteld dat voor het hele land gelijk is;
- er geldt een persoonsregistratie voor de medewerkers.

Tijdens werkzaamheden voor een aannemer in de ondergrondse infra was ik nauw betrokken bij de implementatie van deze nieuwe regelingen. Toen in 2012 bleek dat het implementatietraject niet vlekkeloos verliep, heb ik in opdracht van Bouwend Nederland een bijdrage geleverd aan een onderzoek naar de knelpunten. In navolging daarvan heb ik besloten ter afronding van mijn opleiding Hogere Veiligheidskunde te onderzoeken of het werken aan het elektriciteits- en gasnet werkelijk veiliger is geworden door de landelijke uniformiteit.

Het implementatieonderzoek uit 2012 is als uitgangspunt gebruikt. Het kader waarbinnen de BEI-BS en VIAG van toepassing zijn, is in kaart gebracht door het inventariseren van de wet- en regelgeving, normen en richtlijnen en branche-informatie. Vervolgens is onderzoek gedaan om de situatie bij de aannemers en de ervaringen en belevingen van de netbeheerders bij Netbeheer Nederland en Bouwend Nederland in beeld te brengen. De resultaten zijn geanalyseerd en de knelpunten zijn in beeld gebracht. Tot slot zijn adviezen opgesteld voor alle betrokken partijen om het huidige traject en toekomstige trajecten te verbeteren, zodat op zo veilig mogelijke manier gewerkt kan worden aan het gas- en elektriciteitsnet.

De belangrijkste resultaten uit het onderzoek zijn tweeledig:

1 De landelijke uniformiteit schept duidelijkheid:

- eenduidige structuur;
- landelijke veiligheidswerk-instructies;
- vastlegging van minimale kennis, kunde en werk-ervaring van medewerkers door persoonscertificatie;
- uitwisselbaarheid van medewerkers;
- gelijkwaardigheid tussen netbeheerders en aannemers.

2 De inhoud van de regelingen behoeft verbetering:

- BEI-BS en VIAG zijn in strijd met het Arbobesluit voor wat betreft werken onder spanning en werken met vrije gasuitstroom en ze zijn niet goedgekeurd door de Inspectie SZW.
- De veiligheidswerk-instructies zijn op een te hoog niveau en te bureaucratisch beschreven voor de operationele medewerkers en zijn op meerdere manieren te interpreteren.
- De operationele medewerkers ervaren niet alle veiligheidswerk-instructies als veilig, omdat er onder spanning en bij vrije gasuitstroom gewerkt moet worden.
- Er is geen rekening gehouden met verschillen in netten in verschillende regio's.
- Verantwoordelijkheden van met name de Werk-verantwoordelijke (WV) zijn niet altijd duidelijk en verschuiving van de verantwoordelijkheden van de netbeheerder naar de aannemer is niet in alle gevallen geoorloofd.

Uit het onderzoek heb ik de volgende conclusies getrokken:

- In de basis dragen de BEI-BS 2010 en VIAG 2010 bij aan een duidelijke structuur van de veiligheids-regelingen.
- In de dagelijkse praktijk zijn de BEI-BS 2010 en VIAG 2010 niet veiliger dan de eerdere regelingen, omdat: nog altijd – en zelfs vaker – onder spanning en bij vrije gasuitstroom gewerkt wordt; de verschillen in het net per regio niet worden onderkend; verantwoordelijkheden van de netbeheerder worden verschoven (lees afgeschoven) naar de aannemer.

Momenteel wordt gewerkt aan nieuwe versies van de BEI-BS en VIAG.

Motivatie van de NVVK-jury om Anneliek Keurentjes te nomineren voor de NVVK-publieksprijs 2014:

De auteur behandelt twee voor veiligheidskundigen niet-alledaagse onderwerpen, die evenwel van belang zijn voor Nederland: leveringsgarantie en werkveiligheid. De scriptie toont aan dat het opstellen door de branche van veilig-werk-instructies voor de disciplines gas en elektra het werken niet per definitie veiliger maakt. Doordat opdrachtgevers, eigenaren en andere belanghebbenden allemaal hun rol opeisen, dreigt een complexe situatie in de uitvoering, zeker wanneer de wet- en regelgeving creatief wordt geïnterpreteerd... De jury stelt de auteur graag in staat haar bevindingen uiteen te zetten met een presentatie voor de NVVK-publieksprijs.

De nominaties voor de NVVK-publieksprijs 2014

Voor de NVVK-publieksprijs 2014 is genomineerd:

de heer R.A. van den Berg (Richard)

voor zijn HVK-scriptie:

“Risicomanagement binnen het Vastgoedbedrijf Medisch Centrum Leeuwarden”

Inleiding

Het Medisch Centrum Leeuwarden (MCL) is een topklinisch opleidingsziekenhuis met locaties in Leeuwarden, Harlingen en Heerenveen.

Het Vastgoedbedrijf (VGB) van het MCL is o.a. belast met nieuwbouw en het beheer en onderhoud van de gebouwinstallaties. Mijn onderzoek was gericht op het ontwikkelen van een geschikte methodiek om te komen tot de prioritering en risicobeoordeling van “hoog risico” gebouw-gebonden installaties. Het ging hierbij niet om de “arbeidsveiligheid”, maar juist om de continuïteit van het integrale zorgproces en het borgen van de patiëntveiligheid. Het resultaat van het onderzoek diende als input voor de transitie naar een risicogestuurd onderhoudsmodel.

Verantwoorde ketenzorg

Om verantwoorde zorg te kunnen leveren, conformeert het MCL zich aan een veiligheidsmanagementsysteem (VMS) voor ziekenhuizen. Het VMS heeft hoofdzakelijk aandacht voor het thema patiëntveiligheid, gezien vanuit de zorgverlening. De (kritische) zorgprocessen zijn in sterke mate afhankelijk van de ondersteunende dienstverlening, zoals ICT-systemen, de medische apparatuur (MID) en de gebouw-installaties (VGB). Deze zogenoemde “ketenzorg” heeft tijdens mijn onderzoek centraal gestaan.

Werkwijze

Mijn onderzoek bestond uit drie fasen.

Fase 1 betrof een inventarisatie van de beschikbare informatie binnen het MCL. Het in beeld brengen van

de relevante wet- en regelgeving, de normen en richtlijnen. De toegepaste risicobeoordelingsmethodieken van de zorg, de MID en de ICT werden geïnventariseerd, vergeleken en getoetst op bruikbaarheid.

In fase 2 ging ik op zoek naar landelijk toegepaste methodieken die mogelijk invulling konden geven aan de onderzoeksvraag. Op basis van de resultaten zijn de VGB-criteria vastgesteld om te kunnen komen tot een methodiek.

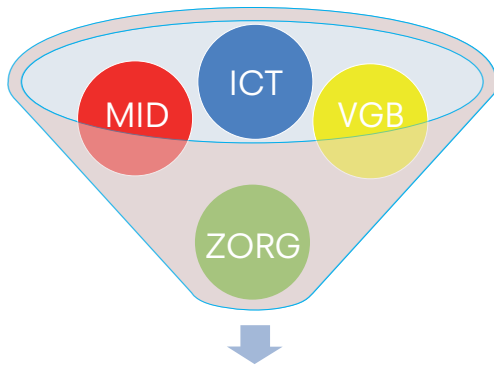
In fase 3 ten slotte is de best passende en getoetste methodiek voor het VGB ontwikkeld. De conclusies en aanbevelingen zijn uiteindelijk verwerkt tot een plan van aanpak.

Resultaten

De onderzoeksresultaten zijn samengevat tot een beknopte beschrijving van de belangrijkste bevindingen:

- een landelijk vastgestelde methodiek voor gebouw-installaties is niet kunnen worden achterhaald;
- de MID gebruikt de Logic Medical- en de HFMEA-systematiek en sluit hiermee aan bij de zorg; deze methodiek is vastgelegd in het onderhoudsbeheersysteem Ultimo;
- binnen de zorg wordt de HFMEA als prospectieve risicoanalyse toegepast;
- voor het VGB is een Quickscanmethodiek ontwikkeld om te komen tot een prioritering van installaties in hoog, midden of laag;

Integrale patiëntveiligheid en continuïteit

- voor de prospectieve risicoanalyse van de hoog-risicoinstallaties is een methodiek ontworpen en getoetst op basis van de HFMEA;
- mijn vergelijkingsonderzoek toont aan dat er een directe relatie is tussen de kritische bedrijfsprocessen van de zorg, ICT, MID en VGB.

Conclusie en aanbevelingen

Uit het onderzoek blijkt dat bij de huidige risico-beheersing binnen het MCL, de risico's onafhankelijk van elkaar worden beheerd. Risicoaandachtsgebieden zoals de informatieveiligheid, de patiëntveiligheid, de medische apparatuur en de installaties worden/zijn door de verschillende disciplines op basis van een prospectieve risicoanalyse geïnventariseerd, geprioriteerd en geëvalueerd. Vanuit elke discipline

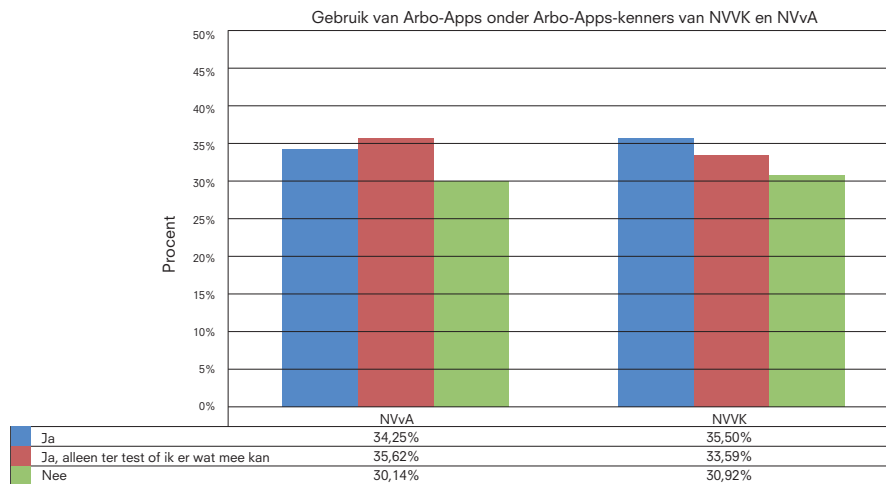

worden de beheersmaatregelen vastgesteld en ingevoerd. Voor het VGB is een methodiek ontwikkeld die aansluit bij het onderhoudsbeheerssysteem. Echter, door de individuele benadering ontbreekt de synergie om te komen tot een integrale aanpak. In plaats van enkelvoudige aandacht voor risicothema's, is het essentieel om deze als thema-overstijgend niveau te inventariseren, te beoordelen en te beheersen (ofwel ketenbenadering). Hierbij dienen de gekozen beheersmaatregelen vanuit het totaaloverzicht te worden getoetst op effectiviteit (participatieve risicoanalyse). Hierbij kan het denken in risicoscenario's helpen bij het verkrijgen van zicht op de maatgevende risico's, de effectiviteit van de beheersmaatregelen en de beheersing daarvan. Op deze wijze ontstaat een integrale risicoaanpak!

Motivatie van de NVVK-jury om Richard van den Berg te nomineren voor de NVVK-publieksprijs 2014:

Deze scriptie is gericht op een meer integrale benadering van risico's in de zorg. De uitkomsten zijn goed toepasbaar in het vastgoedmanagement in die sector, maar de koppeling met patiëntveiligheid wordt nog niet concreet gemaakt. Daarbij wordt aan veel van de in de lange literatuurlijst opgenomen bronnen niet gerefereerd. Door de wat beperkte invulling wordt de voorgestane integraliteit nog niet bereikt, hoewel de auteur zijn onderzoeksmodel gestructureerd heeft toegepast. Omdat zijn bevindingen raakvlakken hebben met de patiëntveiligheid, is deze scriptie zeer zeker de moeite waard. De auteur wordt uitgenodigd zijn inzichten te delen met een breder publiek, en daarom honoreert de vakjury de auteur met een nominatie voor de NVVK-publieksprijs.

onder arbo-professionals op de werkvloer nog geen grote vlucht heeft genomen in vergelijking met het privégebruik van apps en het gebruik van medische apps in de klinische zorg. Van de arbo-professionals die Arbo-Apps kennen (Arbo-App-kenners: 65-70% van de geënquêteerden), gebruikt 35% bewust, 35% ze om te testen en 30% niet.

Het totale percentage bewuste gebruikers (geen 'testers') onder alle veiligheidskundigen en arbeidshygiënisten schommelt daarmee rond 25%. De frequentie van het gebruik van Arbo-Apps is niet hoog. Slechts 10% van de Arbo-App-kenners gebruikt een Arbo-App één keer of vaker per dag. Arbo-Apps worden eerder wekelijks of maandelijks gebruikt. De invloed van Arbo-Apps op het werk van arbo-professionals vanuit een andere hoek wordt ook merkbaar: 25% van de Arbo-App-kenners is zelf al eens geweest op of geconfronteerd met de (meet) gegevens uit een Arbo-App.

Uit de enquête komt verder naar voren dat vanuit arbo-professionals graag zien (80%) dat de beroepsverenigingen een rol op zich nemen rondom Arbo-Apps: beoordelend, recenserend of richtlijn-gevend. Centraal zou daarbij de betrouwbaarheid van Arbo-Apps en meetsensoren moeten staan. Het grote vertrouwen dat de klinische zorg in medische apps lijkt te hebben en de daadwerkelijke betrouwbaarheid volgens onderzoekers hiervan, ondersteunt de zorg die vele arbo-professionals daarover hebben.

Om de betrouwbaarheid en het vakkundig gebruik van Arbo-Apps te verhogen wordt aan de beroepsverenigingen geadviseerd meer aandacht te gaan geven aan deze nieuwe ontwikkelingen. De arbo-professionals wordt, bij het huidige gebruik, geadviseerd zelf ook beter aandacht te besteden aan de betrouwbaarheid aan de hand van enkele praktijktips.

Motivatie van de NVvK-jury om Ronald Hoevers te nomineren voor de NVvK-publieksprijs 2014:

De jury complimenteert de auteur voor zijn pionierswerk voor dit voor het vakgebied zeer actuele onderwerp en met zijn durf om dat te doen in het kader van een HVK-scriptie. De scriptie heeft een overwegend verkennend karakter. De opgesomde apps hebben vooral een arbeidshygiënisch karakter. De als cases geselecteerde apps zijn niet representatief, waardoor de uitkomsten van de testen niet generiek toepasbaar zijn voor het werkveld. De bevindingen van het onderzoek worden door de vakjury gewaardeerd. Zij stelt de auteur in de gelegenheid deze te presenteren in het kader van de competitie om de NVvK-publieksprijs.

De nominaties voor de NVVK-publieksprijs 2014

Voor de NVVK-publieksprijs 2014 is genomineerd:

mevrouw I.M. Koopmans (Ingeborg)

voor haar postdoctorale scriptie:

“‘Corporate Manslaughter’ in Nederland. Een onderzoek naar de wijze waarop ernstige ongevallen en rampen met dodelijke afloop in Nederland strafrechtelijk worden afgedaan”

Strafrecht en veiligheid: onveiligheid afgestraft?

Het strafrecht gaat om het bestraffen van wederrechtelijk gedrag. Het strafrecht beschikt daarbij over een speciale sanctie: de straf. Het bijzondere karakter ervan is dat de straf niet gericht is op herstel van onrecht. Met de oplegging van een straf wordt de burger terechtgewezen en wordt hem of haar leed toegevoegd en dit laatste wordt ook bewust beoogd.

Zij behelst een terechtwijzing door middel van leedtoevoeging, die in de eerste plaats op preventie is gericht: zorgen dat de dader alsook anderen in de toekomst van vergelijkbaar gedrag worden weerhouden. Daarbij wordt een onderscheid gemaakt tussen generale preventie en speciale preventie. Immers, de dader en anderen ervaren dat het overschrijden van een norm kan leiden tot toepassing van dwangmiddelen tegen of op hen en dat ze terecht moeten staan. Dat kan aanzetten tot gedragsverandering en wellicht zelfs leiden tot normconform gedrag.

En dat is nu precies wat ook beoogd wordt bij de inzet van het strafrecht bij de veiligheidsincidenten die in deze scriptie centraal staan: gedragsverandering binnen bedrijven om onveilige omgevingen en situaties zoveel mogelijk terug te dringen en derhalve veiligheidsincidenten, waarbij één of meerdere slacht-

offers vallen, te verminderen en uiteindelijk helemaal te voorkomen.

De vraag die impliciet in de scriptie wordt gesteld, is alleen of we daar de afgelopen jaren voldoende in zijn geslaagd. En eigenlijk wordt die vraag met nee beantwoord. De strafrechtelijke aanpak van veiligheidsincidenten waarbij één of meerdere slachtoffers vallen, moet worden verbeterd. En die verbeteringen liggen enerzijds op het vlak van waardering: 'hoe erg is het eigenlijk?' En anderzijds hebben ze betrekking op de vraag: 'wie is er verantwoordelijk voor?'

Mijn scriptie laat zien dat er zowel op het gebied van de waardering van dit soort veiligheidsincidenten, als met betrekking tot het aanpakken van de verantwoordelijken voor dit soort veiligheidsincidenten, een cultuurverandering bij politie en justitie nodig is. Met deze scriptie en de daarin beschreven analyse heb ik getracht een aanzet te geven tot een fundamentele heroverweging van de strafrechtelijke aanpak van veiligheidsincidenten binnen politie en justitie. Met als uiteindelijk doel: het bewerkstelligen van een gedragsverandering van en bij bedrijven met betrekking tot veiligheid. Ook (maar misschien wel juist) als dat betekent dat de directeur van de onderneming daardoor in de cel belandt!

Motivatie van de NVVK-jury om Ingeborg Koopmans te nomineren voor de NVVK-publieksprijs 2014:

Een goed opgebouwde en prettig leesbare scriptie over een juridisch onderwerp. De juridische aansprakelijkheid bij grote bedrijfsongevallen is met regelmaat aan de orde binnen veiligheidkundig Nederland en daarmee bijzonder (beleids)relevant. De jury merkt wel op dat beperkt is gekeken naar internationale cases, terwijl zulke ongevallen toch in meer landen hebben plaatsgevonden. Niettemin verwacht de jury dat de auteur met een presentatie voor de NVVK-publieksprijs veel kan bijdragen aan kennisverbetering bij het veiligheidkundig publiek.

De NVVK-prijzen, eervolle vermeldingen en publieksprijzen zijn vanaf 1995 uitgereikt aan:

Prijzuitreiking 2013

V.l.n.r. Theo de Bruin (PostDoc, prijs), Rinie de Dreu (HVK, prijs), Leon Peeters (MVK, eervolle vermelding en NVVK-publieksprijs), Elias Nieuwenhuis (voorzitter NVVK-jury 2013)

Proces-verbaal stemcommissie publieksprijs 2013

2014	dhr. G.J. Schulting	mvk-prijs
	dhr. T. Hermans	mvk-eervolle vermelding
	mw. A.T.M. Keurentjes Oosterling-van Delft	hvk-eervolle vermelding
	mw. I.M. Koopmans	postdoc-eervolle vermelding
2013	dhr. L.A.A. Peeters	mvk-eervolle vermelding en publieksprijs
	dhr. M.P. de Dreu	hvk-prijs
	dhr. Th.A.M. de Bruin	postdoc-prijs
2012	dhr. X. ten Dolle	mvk-prijs
	dhr. ing. G. Kant	hvk-prijs
	dhr. ir. J.W.A. Scheepers	postdoc-prijs
	dhr. M.A. Kerkhof	publieksprijs
2011	dhr. M.S. Kishun	mvk-prijs
	dhr. H.H. Deuling	hvk-prijs
	dhr. H.F.G. Zautsen	postdoc-prijs
	dhr. H.J. Veringa	publieksprijs
2010	mw. H.A.M. Schenk	mvk-prijs
	dhr. S.T. Willekes	mvk-eervolle vermelding
	dhr. ing. A.D. Bloemsma	hvk-prijs
	mw. C.P. Frentz	postdoc-prijs en publieksprijs
	dhr. P. Lindhout	postdoc-eervolle vermelding
2009	dhr. R. van der Pol	mvk-prijs en publieksprijs
	dhr. ing. A.J.L.L. Snoeren	mvk-eervolle vermelding
	mw. A. Kuipers-Oortschoot	hvk-eervolle vermelding
	dhr. ir. B.J. Hendriksen	postdoc-prijs
	mw. ing. P.Y. van der Hulst-Ouwerkerk	postdoc-eervolle vermelding
2008	dhr. ing. A.P. Scheltinga	mvk-prijs
	mw. E.M. van Biene-Vlasblom	postdoc-prijs en publieksprijs
2007	dhr. J.P.M. Matton	mvk-prijs
	dhr. J.H.B.L. Meenhuis	mvk-eervolle vermelding
	dhr. ir. W.J. Dijk	hvk-prijs en publieksprijs
	dhr. ing. K.E. Beumkes	postdoc-prijs

2006	dhr. J. Ros	mvk-prijs
	mw. drs. V.R. van Guldener	hvk-eervolle vermelding
	dhr. ir. A. Overbeeke	postdoc-prijs en publieksprijs
2005	mw. ing. I. Breedveld	mvk-prijs
	dhr. H.A. van Helsland	mvk-eervolle vermelding
	dhr. ing. R.W.M. van Uum	hvk-prijs en publieksprijs
2004	dhr. E.J. de Reus	mvk-prijs
	dhr. P.A.H. Klein	hvk-eervolle vermelding
	dhr. ir. C.A. Zemering	postdoc-prijs
	dhr. J.J. Rooijmans	postdoc-eervolle vermelding
	dhr. P.C. Booster	publieksprijs
2003	dhr. G.J. Offers	mvk-prijs
	dhr. H.G.A. van den Elsen	hvk-prijs
	dhr. ing. A.H. Emmen	postdoc-eervolle vermelding en publieksprijs
2002	mw. drs. P.C. Kuijpers	mvk-prijs en publieksprijs
	dhr. ing. J.C. Berkhout	hvk-prijs
	dhr. drs. M.F. Jager	postdoc-prijs
	dhr. drs. A. Wold	postdoc-eervolle vermelding
2001	dhr. A. Lefeber	mvk-prijs
	dhr. ir. E. van der Schans	hvk/postdoc-prijs en publieksprijs
2000	dhr. Th. Koetsier	mvk-prijs
	dhr. E.J. Oomes	hvk-prijs
	dhr. J.W. van Middelaar	hvk/postdoc-eervolle vermelding
1999	dhr. F. van Doorn	mvk-prijs
	dhr. R.M. Vermeul	hvk-prijs
1998	dhr. W. Holtrop	mvk-prijs
	dhr. ing. C.H. van den Berg	hvk/postdoc-prijs
	dhr. drs. H.G.D. Cramer	hvk/postdoc-eervolle vermelding
1997	dhr. T.K. van der Voorden	mvk-prijs
	mw. ing. H.T. Niele-Sanders	hvk-prijs
	dhr. T. Franssen	hvk-eervolle vermelding
	dhr. R.T.J. Montijn	postdoc-prijs
	dhr. ing. L.A.M. Voesten	postdoc-eervolle vermelding
1996	dhr. G.C.J. Uittenhout	hvk-prijs
1995	dhr. J.W. IJkel	hvk-prijs
	dhr. ir. D.F. Mulder	postdoc-prijs

Prijsuitreiking 2013

Prijsuitreiking 2013

De NVVK-prijs 2014

Middelbare veiligheidskundige opleidingen

De NVVK-jury heeft besloten dit jaar in de categorie middelbare veiligheidskunde de NVVK-prijs voor de Veiligheidskunde 2014 toe te kennen aan:

Gerrit Schulting (G.J.) MVK

“Arbeidsrisico’s fokstier in de melkveehouderij”

De NVVK-jury motiveert haar besluit als volgt:

De auteur vat de koe bij de horens door de fokstier bij de neus te nemen. Door de stier te benoemen als arbeidsmiddel breidt de auteur de veiligheidskunde uit naar een tot nu toe nauwelijks aan de orde gekomen sector. Hij heeft bedrijfseconomische aspecten meegewogen, waardoor de aanbevelingen aanzienlijk aan kracht hebben gewonnen. De jury acht dit onderzoek absoluut een aanwinst voor de veiligheidskunde binnen deze sector en kent deze tot de verbeelding sprekende scriptie van harte de NVVK-prijs toe.

Drie eervolle vermeldingen

Tim Hermans

“Veiligheid door Cultuuromslag. Werken door derden binnen Orbis Zorgconcern”

De NVVK-jury motiveert haar besluit als volgt:

Veiligheidskundig is deze scriptie interessant: de auteur biedt handvatten voor verdere verbetering van de patiëntveiligheid. Een aantal tekortkomingen die de auteur verwoordt in zijn conclusies zijn niet uitgewerkt in de aanbevelingen en het plan van aanpak. De vakjury waardeert de integrale benadering van veiligheidskunde en patiëntveiligheid en kent deze scriptie daarom een eervolle vermelding toe.

Anneliek Keurentjes Oosterling-van Delft

“Dragen BEI-BS 2010 en VIAG 2010 bij aan een veiligere werksituatie? Onderzoek naar de verhoging van de veiligheid door landelijke uniformiteit”

De NVVK-jury motiveert haar besluit als volgt:

Deze complete scriptie biedt een gestructureerde uitwerking van een voor veiligheidskundigen niet-alledaags onderwerp. In een werkveld waar altijd een gevecht geleverd wordt tussen leveringsgarantie versus veiligheid, wordt niet altijd stilgestaan bij de risico’s van het werken aan elektriciteitskabels en gasleidingen in de grond. De aanbevelingen zijn voor de sector breed inzetbaar, maar de scriptie voegt beperkt nieuwe kennis toe. Wel ordent de auteur bestaande kennis, zodat een klaarblijkelijke chaotische situatie omgebogen kan worden naar meer structuur en een veiliger werkwijze. Om deze reden kent de NVVK-jury voor deze scriptie een eervolle vermelding toe.

Ingeborg Koopmans

“‘Corporate Manslaughter’ in Nederland. Een onderzoek naar de wijze waarop ernstige ongevallen en rampen met dodelijke afloop in Nederland strafrechtelijk worden afgedaan”

De NVVK-jury motiveert haar besluit als volgt:

De auteur biedt een goed inzicht in de actuele juridische stand van zaken en geeft een intrigerende conclusie over de aansprakelijkheid bij grote bedrijfsongevallen. Omdat zij bewust heeft gekozen voor het vergelijk met slechts één ander rechtssysteem, wordt een veiligheidskundig beperkter blikveld geboden. De jury waardeert het dat een jurist zich met deze scriptie in de veiligheidskundige arena heeft begeven en honoreert dit met een eervolle vermelding.

De NVVK-prijzen voor de Veiligheidskunde verleden en heden

De Nederlandse Vereniging voor Veiligheidskunde reikt sinds 1995 jaarlijks prijzen uit aan de auteurs van de beste afstudeerscripties van veiligheidskundige opleidingen in het Nederlandse taalgebied. De scripties worden op uitnodiging van de NVVK-jury ingezonden door veiligheidskundige opleidingen op middelbaar en hoger niveau, die door Hobéon SKO gecertificeerd zijn, alsmede door vier postdoctorale opleidingen die als nominerend instituut zijn toegelaten door het hoofdbestuur van de NVVK.

De NVVK-jury bestaat uit zeven deskundige leden, die met elkaar op basis van de in het juryreglement vastgelegde criteria de inzendingen beoordelen. De vakjury heeft ambtelijke ondersteuning van het NVVK-jurysecretariaat.

De vakjury selecteert uit de inzendingen maximaal zes scripties. De auteurs hiervan mogen meedoen aan de competitie om de NVVK-publieksprijs. Het bij de uitreiking aanwezige publiek bepaalt wie de winnaar daarvan is.

De vakjury kan per opleidingsniveau een NVVK-prijs of een eervolle vermelding toekennen. De jury kan ook besluiten in een bepaalde categorie, naast een prijs, ook een eervolle vermelding toe te kennen.

De prijzengelden bedragen voor de NVVK-prijs € 1.200, voor een eervolle vermelding € 500 en voor de NVVK-publieksprijs € 1.000.

De competitie om de scriptieprijs is een vaste waarde in de wereld van de veiligheidskundige opleidingen. Hiervan getuigt de 0,5 punt die door Hobéon SKO voor het bijwonen van de lezingenmiddag wordt toegekend. Het certificaat hiervoor wordt de aanwezigen, mits vooraf aangemeld, na afloop uitgereikt. Alle leden van de NVVK worden uitgenodigd bij deze bijeenkomst aanwezig te zijn. De genomineerden en

de nominerende instituten mogen de middag met vier gasten uit werk- of privékring bijwonen.

De NVVK-prijs voor de Veiligheidskunde dient een aantal doelen:

- veiligheidskundigen in opleiding worden gestimuleerd een manuscript af te leveren dat uitstijgt boven het gemiddelde;
- het vakgebied krijgt door het produceren van hoogwaardige publicaties meer aanzien;
- beroepsgenoten worden geattendeerd op interessante ontwikkelingen.
- dit alles omwille van verdieping, verrijking en vernieuwing van het vakgebied der veiligheidskunde;
- de nominerende instituten kunnen de onafhankelijke en deskundige beoordeling van de scripties door de vakjury betrekken bij hun beoordeling van de kwaliteit van hun opleiding.

Voor editie 2014 ontving de vakjury dertien scripties van in 2013 afgestudeerden. Er zijn zes scripties geselecteerd voor de competitie om de NVVK-publieksprijs 2014.

De zes auteurs verzorgen een presentatie over hun afstudeerwerk op 3 april 2014 in Leerhotel Het Klooster in Amersfoort. Het aanwezige publiek kiest de winnaar van de NVVK-publieksprijs 2014. Ook wordt bekendgemaakt wie van de zes de NVVK-prijs of een eervolle vermelding gewonnen heeft; deze worden daarna eveneens uitgereikt.

De dertien scripties worden integraal gepubliceerd via www.veiligheidskunde.nl. Alle inzenders schrijven een artikel over hun eindwerk voor NVVK-info. Deze artikelen worden in de loop van 2014 gepubliceerd.

De NVVK-jury is onafhankelijk in haar oordeel en haar beslissingen zijn bindend.

Beoordeling door de NVVK-jury van de overige zeven inzendingen:

Roberto Schuurman MVK

“De Branche RI&E bij de Jeugdzorg. Tussen wal en schip”

De gedrevenheid en zorgvuldigheid waarmee deze scriptie geschreven is, maken indruk. De auteur constateert terecht dat de Branche RI&E, de arbo-catalogus, de CAO-jeugdzorg en de checklist gezondheidsrisico's niet een-op-een toepasbaar zijn op de werksituatie binnen kleine organisaties. Goed veiligheidskundig onderzoek is daar vaak ondergeschikt aan 'de waan van de dag'. Door de complexiteit rondom deze problematiek in de zorg, zijn de conclusies slechts ten dele bruikbaar voor andere organisaties in deze sector. De uitwerkingen hadden centraler mogen staan. Deze zijn nu alleen terug te vinden in de bijlagen. De conclusies en implementatievoorstellen zijn op zich waardevol.

Angelique Noordergraaf-Breijer MVK

“Deco-unit. Asbestvrij of niet na bodemsanering met asbest?”

De scriptie biedt een heldere beschrijving van een goed uitgevoerd onderzoek, maar is erg kort en bondig en daardoor weinig informatief. Een kosten-batenanalyse, die bij dit onderwerp toch niet zou mogen ontbreken, is niet opgenomen. Bovendien mist de NVVK-jury in het literatuuroverzicht onder andere essentiële arbo-informatie. Voor het betrokken bedrijf zullen de conclusies zeker bruikbaar zijn en ook de sector kan baat hebben bij de aanbevelingen.

Koen Ruczynski MVK

“Veilig werken met vorkheftrucks”

De scriptie bevat een waardevol advies voor het betrokken bedrijf, maar is in de uitkomsten en conclusies niet opmerkelijk voor het vakgebied, of voor elke sector waarin men werkt met veel vorkheftrucks. Hoewel de jury weinig leerpunten voor een breder publiek heeft aangetroffen, is het advies goed onderbouwd en zijn de aanbevelingen helder.

Marloes Verkleij HVK

“Groeien in veiligheidsbewustzijn. Veiligheid als onderdeel van het bedrijfsproces”

De auteur heeft getracht het lastige onderwerp 'veiligheidsbewustzijn' te verkennen. Het onderscheid tussen zaken als veiligheidscultuur, veiligheidsklimaat en veiligheidsbewustzijn komt evenwel niet altijd duidelijk tot uitdrukking. De gekozen onderzoeksmethodiek had meer onderbouwing kunnen gebruiken. Met name dat slechts één cultuurorganisatievorm is onderzocht, is naar de mening van de vakjury voor dit opleidingsniveau wat mager. Het rijke onderzoeksmateriaal had een grondiger analyse verdiend: de auteur beperkt zich nu tot beschrijvende statistiek. De scriptie bevat goede conclusies, beleidsadviezen en een persoonlijke visie, die op basis van voornoemde constatering van de jury een nadere uitwerking verdient.

Werner van Eck HVK

“Het effect van toezicht door leidinggevenden op veiligheidsgedrag”

De keuze van de auteur om de leidinggevende centraal te stellen bij beïnvloeding van veiligheidsgedrag, is een goed startpunt, dat bovendien gesteund wordt vanuit de literatuur. De bevindingen vloeien niet noodzakelijkerwijs voort uit het onderzoek. Er zijn verschillende methodieken door elkaar heen gebruikt, waardoor de conclusies geen samenhangend geheel vormen.

Dennis Overgaauw PostDoc

“Sociale interventies bij incidenten”

Dit is een scriptie over een onderbelicht aspect van zowel maatschappelijke als sociale veiligheid. De in het onderzoek betrokken voorbeelden komen niet alleen in Nederland voor: de auteur laat evenwel na over de grens te kijken. Daar hebben zich soortgelijke incidenten voorgedaan, maar de auteur heeft zijn oplossingen daarmee niet vergeleken. De jury acht dit voor dit opleidingsniveau een gemis, want wetenschappelijke veiligheidskundige ontwikkelingen vinden niet geïsoleerd op nationaal niveau plaats. De aanbevelingen hadden dan een concretere invulling gekregen.

Rik van Klinken PostDoc

“Organisatorisch houvast voor veilige integratie van UAS en bemande luchtvaart”

Deze scriptie over de veiligheid van de onbemande luchtvaart is belangrijk voor de sector. De beschreven raakvlakken met de veiligheidskunde richten zich op de modelvorming. Inbedding in de internationale regelgeving voor burgerluchtvaart en het streven naar een integraal Europees luchtruim zijn echter bepalende randvoorwaarden voor een succesvolle aanpak van de risico's van de onbemande luchtvaart. In de scriptie is gebruikgemaakt van theoretische en methodische inzichten uit de veiligheidskunde en de sociale en gedragswetenschappen. De relatie met het onderwerp van deze scriptie, namelijk de veiligheid van de onbemande luchtvaart, blijft echter onderbelicht. De conclusies en aanbevelingen zijn waardevol, doch vrij generiek. Dit actuele onderwerp verdient zonder meer verder onderzoek omwille van concrete bijdragen aan voornoemde regelgeving.

De NVVK-prijs voor de Veiligheidskunde

NVVK-jury en de instituten

NVVK-jury 2014

- de heer H.S.A. Sevenstern (Hans), voorzitter
- de heer ing. E. Nieuwenhuis (Elias)
- mevrouw U.M. Dykstra (Ulrike)
- de heer dr. ir. J.H. Baggen (John)
- de heer ing. M.F. Otto (Matthijs)
- de heer ing. D. Arentsen (Dick)
- de heer drs. ing. D. Hoeneveld (Dick)

Stemcommissie NVVK-publieksprijs 2014

- de heer ing. J.G.J. van Winsen (Jos), voorzitter
- de heer ir. J.K.J. van der Vorm (Johan)
- de heer ing. H.A.A. Voskuilen (Hendri)

De nominerende instituten

Er zijn op dit moment twintig opleidingen die mogen nomineren voor de competitie om de NVVK-prijzen. Deze lijst kan voor editie 2015 worden uitgebreid met opleidingen die vóór 1 augustus 2014 zijn gecertificeerd door Hobéon SKO. Komend najaar ontvangen deze opleiders van het jurysecretariaat de uitnodiging met instructies voor het inzenden van hun nominatie voor editie 2015.

Elk instituut mag één scriptie nomineren. De nominatie moet vóór maandag 24 november 2014 12:00 uur volgens de instructies zijn ingediend bij het jurysecretariaat.

Middelbare veiligheidskundige opleidingen:

- Apply Opleidingen (mvk), Terneuzen
- Arbode, Gorinchem
- Aviera Veiligheidsopleidingen (mvk), Terneuzen
- Copla Opleiding en Training (mvk), Harderwijk
- EBN Campus, Capelle aan den IJssel
- Gelling Publishing & Training, Nieuwerkerk aan den IJssel
- Kader Bureau voor Kwaliteitszorg (mvk), Almelo
- NIVI, Appingedam
- Reed Business Opleidingen (mvk), Zwijndrecht
- Schulten Opleidingen en Certificeringen, Enschede
- Technicom, Hoogvliet

Hogere veiligheidskundige opleidingen:

- Apply Opleidingen (hvk), Terneuzen
- Copla Opleiding en Training (hvk), Harderwijk
- Kader Bureau voor Kwaliteitszorg (hvk), Almelo
- Stichting PHOV, Utrecht
- Reed Business Opleidingen (hvk), Zwijndrecht

Postdoctorale veiligheidskundige opleidingen:

- Delft TopTech MPS, Delft
- Delft TopTech MoSHE, Delft
- IFV Academie voor Crisisbeheersing, Arnhem
- Nederlandse Defensie Academie

Prijzuitreiking 2013

Teun van der Voorden was negen jaar lid van de NVVK-jury, maar de vergaderingen woonde hij vanwege zijn werk in het buitenland slechts zelden bij. Gelukkig bestaat er zoiets als het internet, anders hadden we de vlijmscherpe en humorvolle commentaren van ons woestijnjurylid op de inzendingen moeten missen. Juryvoorzitter Elias Nieuwenhuis bedankte Teun met bloemen en de belofte van een maaltijd bij Warung Jannie in Gorinchem.

NVVK-jury @work

Dick Hoeneveld

Elias Nieuwenhuis

Hans Sevenstern

Dick Arentsen

John Baggen

Matthijs Otto

Ulrike Dykstra

NVVK-prijsuitreiking 2015: 21ste editie vindt plaats tijdens het NVVK-congres 2015.

Congres: dinsdag 31 maart en woensdag 1 april 2015

Prijsuitreiking: woensdagmiddag 1 april 2015, locatie: Papendal Arnhem.

De winnaar van de NVVK-publieksprijs 2013: Leon Peeters.